

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

VAN

DU

24-11-1999

24-11-1999

AGALEV-ECOLO	:	Anders gaan leven / Ecologistes conférés pour l'Organisation de luttes originales
CVP	:	Christelijke Volkspartij
FN	:	Front National
PRL FDF MCC	:	Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement du citoyens pour le changement
PS	:	Parti socialiste
PSC	:	Parti social-chrétien
SP	:	Socialistische Partij
VLAAMS BLOK	:	Vlaams Blok
VLD	:	Vlaamse Liberalen en Democraten
VU&ID	:	Volksunie & ID21

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 50 0000/00	:	Documents parlementaires de la 50e législature, suivi du n° et dy n° consécutif
QRVA	:	Question et Réponses écrites
HA	:	Annales (Compte Rendu intégral)
CRA	:	Compte Rendu Analytique
PLEN	:	Séance plénière
COM	:	Réunion de commission

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 50 0000/00	:	Parlementaire documenten van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer
QRVA	:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
HA	:	Handelingen (Beknopt Verslag)
BV	:	Beknopt Verslag
PLEN	:	Plenum vergadering
COM	:	Commissievergadering

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation, 1008 Bruxelles
Fax : 02/549 82 60
Tél. : 02/549 82 74
www.laChambre.be
e-mail : aff.generales@laChambre.be

Officiële publicaties, van de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein, 1008 Brussel
Fax : 02/549 81 60
Tel. : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

Inhoud

Woensdag 24 november 1999

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN - COM 053

Mondelinge vraag van de heer Jef Valkeniers aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het verslag-Jadot" (nr. 370)

5

sprekers : **Jef Valkeniers, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Mondelinge vraag van de heer Jean-Marc Delizée aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het pensioen toegekend aan gescheiden echtgenoten" (nr. 428)

8

sprekers : **Jean-Marc Delizée, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Mondelinge vraag van de heer Jean-Jacques Viseur aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de psychiatrische bedden bestemd voor kinderen in Brussel" (nr. 436)

10

sprekers : **Jean-Jacques Viseur, Frank Vandenbroucke**, minister van Sociale Zaken en Pensioenen

Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de looneisen van de non profit-sector" (nr. 469)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu)

11

sprekers : **Luc Goutry, Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Sommaire

Mercredi 24 novembre 1999

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES - COM 053

Question orale de M. Jef Valkeniers au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le rapport Jadot" (n° 370)

5

orateurs : **Jef Valkeniers, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Question orale de M. Jean-Marc Delizée au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la pension de conjoint séparé" (n° 428)

8

orateurs : **Jean-Marc Delizée, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Question orale de M. Jean-Jacques Viseur au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les lits pédopsychiatriques à Bruxelles" (n° 436)

10

orateurs : **Jean-Jacques Viseur, Frank Vandenbroucke**, ministre des Affaires sociales et des Pensions

Question orale de M. Luc Goutry à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement et au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les revendications salariales dans le secteur non marchand" (n° 469)

(La réponse a été donnée par la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement)

11

orateurs : **Luc Goutry, Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement

COMMISSION DES AFFAIRES SOCIALES

RÉUNION PUBLIQUE DU
MERCREDI 24 NOVEMBRE 1999

De vergadering wordt geopend om 10.40 uur door de heer **Joos Wauters**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 10.40 heures par M. **Joos Wauters**, président.

Mondelinge vraag van de heer Jef Valkeniers aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het verslag-Jadot" (nr. 370)

Question orale de M. Jef Valkeniers au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "le rapport Jadot" (n° 370)

De **voorzitter** : De heer Jef Valkeniers heeft het woord.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, uit de pers vernemen wij dat het vierde verslag-Jadot klaar is. Ondertussen hebben wij het al ontvangen.

(Algemene consternatie bij de leden van de commissie; niemand blijkt hierover te beschikken)

Ik dacht dat de studiedienst erover beschikte.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : De studiedienst beschikt erover, maar het parlement niet. Dat is goed nieuws !

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Misschien ben ik wat voorbarig geweest. Er is nogal wat ongenoegen gerezen over de werkmethode die bij het opstellen van het verslag werd gehanteerd.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : De studiedienst heeft het, maar wij niet. Waarmee zijn wij bezig ? Dat was vroeger toch wel anders !

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Sommigen verwijten de heer Jadot dat hij bij het opstellen van het rapport geen inspraak van anderen duldt. Bovendien concludeert het rapport telkens weer dat er nog steeds geen duidelijkheid bestaat over de ongeoorloofdheid van het verschillend

COMMISSIE VOOR DE SOCIALE ZAKEN

OPENBARE VERGADERING VAN
WOENSDAG 24 NOVEMBER 1999

verbruik inzake gezondheidszorg in het noorden en het zuiden van het land. De verschillen worden in het rapport enkel herleid tot twee oorzaken : de verschillen in de medische praktijk en de slechte gezondheidstoestand van de Walen.

Mijnheer de minister, hoe wordt dit rapport opgesteld ? Volgens welke procedure gebeurt dit ? Door wie wordt het rapport opgesteld ? Welke conclusies zal de regering aan dit rapport hechten indien het voor de vierde keer op rij geen duidelijkheid verschaft over de verschillen in verbruik van gezondheidszorg en evenmin verduidelijkt in welke mate deze verschillen objectief verklaarbaar zijn ? Heeft het nog zin verder te doen met de werkgroep-Jadot, zeker nu het vierde rapport heeft aangetoond dat het verschillend gebruik van de gezondheidszorg tussen noord en zuid na vier rapporten ongewijzigd blijft ?

Ordemotie
Motion d'ordre

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik vraag het woord bij ordemotie.

De **voorzitter** : U hebt het woord, mijnheer Goutry.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik wil hier met klem protesteren. Ik zie niet waarop deze vraag betrekking heeft, want het parlement beschikt niet over het genoemde verslag. Bovendien verklaart de heer Valkeniers hier onomwonden dat hij wel over het verslag beschikt. Het gaat om een prerogatief van het parlement. Wij moeten het rapport krijgen, zodat alle studiediensten het kunnen inzien.

De **voorzitter** : Mijnheer Goutry, mijnheer Valkeniers heeft verwezen naar informatie in de pers. Bovendien heeft hij zijn verklaring bijgesteld door op te merken dat hij dacht dat de studiedienst daarover beschikte.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Ik heb dat onder meer gelezen in de Artsenkrant.

De **voorzitter** : In die zin heeft de heer Valkeniers de zaak genuanceerd en is zijn vraag gebaseerd op informatie uit de pers.

De minister heeft het woord.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik wil het eerst even hebben over de werkzaamheden. Indien nodig kan ik mijn agenda aanpassen en mij tussen 16.00 en 18.30 vrijmaken.

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, wij hebben volgende week ook voor u tijd uitgetrokken. Ik stel voor dat wij ons houden aan de vastgestelde dagorde houden.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de heer Goutry overschot van gelijk heeft. Dit is een heel breed domein. Met betrekking tot de afspraak met mevrouw Aelvoet dacht ik wel dat ik die antwoorden zou geven in de commissie voor de Volksgezondheid. Ik weet dat de afspraak is gemaakt en ik wil die dan ook honoreren, maar eigenlijk is dat aangelegenheid die moet worden besproken in de commissie voor de Volksgezondheid. Ik zou dus een paar collega's kunnen enerveren door hier de antwoorden te geven.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Zeer veel vragen betreffen eigenlijk uw domein.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Ik moet dan misschien wel contact opnemen met mevrouw Avontroodt om haar niet op stang te jagen als ik hier reeds de antwoorden geef. Zij verwacht natuurlijk dat ik antwoord in haar commissie. Ik zal dat onderzoeken.

De **voorzitter** : Mijnheer de minister, de afspraak was dat ziekenhuisbeleid inderdaad aan bod zou komen in de commissie voor de Volksgezondheid.

De heer Jef Valkeniers heeft het woord.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de minister, in de vorige legislatuur was de verstandhouding tussen de collega's van Volksgezondheid en Sociale Zaken niet altijd van de beste. Als ik de krantenberichten moet geloven is de verstandhouding tussen u en minister Aelvoet zeer goed.

Mijnheer de minister, ik herinner u eraan dat uw partij in het verleden voorstander was van een fusie van de departementen Volksgezondheid en Sociale Zaken. Is het niet mogelijk een gemeenschappelijke commissie op te richten voor de materies die u beiden aanbelangen ?

De **voorzitter** : Mevrouw Greta D'Hondt heeft het woord.

Mevrouw **Greta D'Hondt** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, dit is een open deur intrappen. Deze problematiek werd reeds in de vorige legislatuur aangekaart en lijkt elke coalitie te overleven.

Over de specifieke domeinen van Volksgezondheid zoals voedsel bestaat er geen discussie. Wat de domeinen betreft die stricto sensu tot de bevoegdheid van Volksgezondheid behoren maar inzake uitgaven repercussies hebben op de begroting van Sociale Zekerheid, blijven de problemen bestaan.

Zolang een meer coherente taakafbakening - waar wij als CVP-fractie reeds tijdens de vorige legislatuur op aandrongen - niet gerealiseerd wordt, moeten betere praktische afspraken gemaakt worden. Bepaalde belangrijke beleidspunten kunnen, mijns inziens, beter twee keer gezegd worden dan alleen in de commissie voor de Volksgezondheid. Niet iedereen maakt deel uit van de beide commissies. Belangrijke beleidspunten inzake volksgezondheid kunnen niet worden losgekoppeld van een algemeen sociaal beleid.

De **voorzitter** : Mevrouw D'Hondt, er werd afgesproken dat de minister van Sociale Zaken eveneens aanwezig zal zijn en zal antwoorden op vragen met betrekking tot het ziekenhuisbeleid. Ik zal met de voorzitter van de commissie voor de Volksgezondheid en met de minister overleg plegen en een werkbare oplossing uitdokteren zodat de materies die beide ministers aanbelangen door een gemeenschappelijke commissie kunnen worden behandeld.

De heer Luc Goutry heeft het woord.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, u hebt aangekondigd dat de commissie voor de Sociale Zaken dinsdag zal worden samengeroepen. Ik herinner u eraan dat was afgesproken dat de commissie voor de Volksgezondheid volgende dinsdag vergadert. De leden moeten kunnen aanwezig zijn.

De **voorzitter** : Er werd afgesproken volgende dinsdag arbeid en tewerkstelling te behandelen.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik kan niet akkoord gaan met uw voorstel. Ik zal deze problematiek laten aankaarten in de Conferentie van de voorzitters.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, we kunnen onmiddellijk tot de essentie komen. Ik ben het eens met een aantal opmerkingen die zonet werden gemaakt, maar ik zal er niet op ingaan.

Ik ga ervan uit dat het parlement beslist en dat de ministers zich naar die beslissingen moeten schikken. Er moeten afspraken worden gemaakt over de manier waarop dit gebeurt.

De **voorzitter** : Sommige leden hebben mij gevraagd naar de stand van zaken bij de behandeling van het rapport-Jadot. Volgens mijn inlichtingen zou het rapport mogelijk op 27 november ter goedkeuring worden voorgelegd. Daarom heb ik op vraag van sommige collega's en van sommige senatoren voorgesteld om dit rapport samen met de leden van de Commissie voor de Sociale Aangelegenheden van de Senaat te bespreken. De voorzitter van de Senaatscommissie was ten eerste gewonnen voor het idee van een gezamenlijke bespreking van het rapport-Jadot. We zullen nu zoeken naar een datum, waarschijnlijk in januari. Hiertoe heb ik als voorzitter beslist.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De minister heeft het woord.

Minister **Frank Vandenbroucke** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil het nu hebben over de belangrijke vraag van de heer Valkeniers met betrekking tot het rapport-Jadot. Het vierde rapport over de eenvormige toepassing van de wetgeving in het hele land, beter gekend als het rapport-Jadot, is momenteel in voorbereiding. Het is nog niet definitief goedgekeurd door de algemene raad van het RIZIV. Blijkbaar circuleren er al informele voorontwerpen, maar vermits er nog geen rapport is goedgekeurd door de instellingen die daartoe bevoegd zijn, kan ik op de vraag welke conclusies de regering aan het rapport zal hechten, eigenlijk nog niet antwoorden. Ik heb echter wel twee bedenkingen.

In de eerste plaats is de conclusie van de heer Valkeniers dat het rapport voor de vierde keer op rij geen duidelijkheid verschaft over de verschillen in verbruik van gezondheidszorg en dat het de vastgestelde verschillen ook niet verklaart, een beetje voorbarig. Er kan in de rapporten wel degelijk een evolutie worden vastgesteld. Zo was het eerste rapport uitsluitend gebaseerd op gegevens van de algemene regeling. Later zijn hieraan gegevens van de zelfstandigen toegevoegd. Bovendien is in de studie ook rekening gehouden met andere data, bijvoorbeeld de studie van de KUL en de Dulbea-studie van de ULB in het kader van de financiële responsabilisering van

de verzekeringsinstellingen. Men heeft ook het niveau van aggregatie van de gegevens verfijnd. Dit betekent dat er toch een zekere evolutie kan worden geconstateerd en dat men verder gaat dan het louter vaststellen van verschillen.

De essentiële vraag is natuurlijk of de verschillen die bestaan in de consumptie van gezondheidszorg al dan niet een probleem betekenen. Het debat is gekend. De hogere consumptie wordt veroorzaakt door het feit dat men te maken heeft met een populatie die verschillend is inzake leeftijdsstructuur en sociaal-economisch profiel en waarbij de prevalentie en incidentie van pathologie en gezondheidsrisico verschillen. Dat is iets anders dan overconsumptie. Ik wil nu niet ingaan op dit debat. Uit de gegevens van de voorbije jaren blijkt dat er heel wat nuances zijn. Het is zinvol om zich hierin te verdiepen. In de eerste plaats wil ik er echter op wijzen dat ik vragende partij ben voor een grondig debat in het parlement over het rapport. Ten tweede, wil ik in mijn beleid andere instrumenten ontwikkelen, verfijnen en slagkrachtiger maken om ons toe te laten de verschillen in medische praktijk te evalueren. De bestaande gegevens van de profielencommissies of de gegevens die ik hoop op een systematische wijze te genereren door het koppelen van de MKG aan de MFG, geven ons een enorm sterk instrument om in dit debat te kunnen objectiveren en ons niet blind te staren op de verschillen tussen de grote regionale eenheden. De gegevens schijnen de verschillen tussen de regio's soms te bevestigen, maar soms worden deze verschillen ook ontkend en ontstaat er een totaal ander beeld. Ik beschouw het als een van mijn grote opdrachten om naast de systematiek van de rapporten-Jadot andere systematieken te ontwikkelen om dit debat te verfijnen en te objectiveren. Zodra het rapport-Jadot er is, ben ik graag bereid hierover te discussiëren in het parlement.

De **voorzitter** : De heer Jef Valkeniers heeft het woord.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, de minister verwijst naar de studie van de VUB en de KUL. Deze studie was ronduit belachelijk. Zij leidde tot de conclusie dat Limburg overconsumeerde en dat Wallonië onderconsumeerde. Ik heb het over een van de vorige studies.

Ik richt mij tot de Franstalige collega's. Welk voordeel hebt u eraan dat een aantal prestaties wordt geleverd die voor de patiënt geen enkel voordeel hebben en die het budget uiteindelijk ondermijnen. Ik denk dat er in deze zaak een duidelijke vorm van solidariteit moet bestaan, zowel van het noorden met het zuiden als van het zuiden met het noorden van het land. Alleen de prestaties die nodig zijn moeten worden geleverd. Wanneer blijkt dat aan Franstalige kant een andere houding bestaat en veel

Jef Valkeniers

sneller een beroep wordt gedaan op specialisten en veel meer onderzoeken worden gedaan dan noodzakelijk, dan moeten de Franstaligen zich afvragen of dit wel echt noodzakelijk is. Ik meen dat niemand hiertegen iets kan inbrengen.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

De **voorzitter** : Aangezien de aanwezigheid van mevrouw Annemie Van de Casteele in een andere commissie vereist is, wordt haar mondelinge vraag nr. 386 naar een latere datum verschoven.

Question orale de M. Jean-Marc Delizée au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "la pension de conjoint séparé" (n° 428)

Mondelinge vraag van de heer Jean-Marc Delizée aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "het pensioen toegekend aan gescheiden echtgenoten" (nr. 428)

Le **président** : La parole est à M. Jean-Marc Delizée.

M. **Jean-Marc Delizée** (PS) : Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, je voudrais attirer l'attention du ministre sur la situation en matière de pension du conjoint séparé.

Pour poser le problème, je dirai pour rappel que le conjoint divorcé peut obtenir une pension sur la base de l'activité professionnelle exercée par son ex-conjoint pendant le mariage. Il s'agit d'une pension allouée comme si le conjoint divorcé avait lui-même exercé cette activité. C'est donc une pension de retraite à part entière et il n'y a pas, dans le cas du conjoint divorcé, de partage de pension entre les ex-conjoints. La rémunération qui sera prise en compte est bien entendu diminuée de la rémunération de l'année correspondante pour laquelle le demandeur peut prétendre à une pension personnelle.

Le droit est donc dérivé parce qu'il est fondé sur une relation de dépendance économique qui existait entre les époux durant le mariage ou pendant une partie de celui-ci.

La situation du conjoint séparé - qu'il s'agisse d'une séparation de fait ou de corps - est différente. Il existe une règle de partage de la pension qui s'applique lorsque l'un des époux ne bénéficie pas d'une pension ou ne bénéficie pas d'une pension personnelle suffisante, c'est-à-dire au moins égale à la moitié de la pension au taux ménage.

L'arrêté royal du 21 décembre 1967 portant règlement général du régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés prévoit, en son article 74, certaines règles de partage de la pension de retraite en cas de séparation des conjoints. D'une manière générale, on peut résumer la situation comme suit : si l'un des deux conjoints ne bénéficie pas d'une pension personnelle ou si le paiement de sa pension a été suspendu en raison de l'application plus favorable du taux ménage, il peut obtenir le paiement de la moitié de la pension de marié allouable à son conjoint dans le régime des travailleurs salariés. Si le même conjoint dispose d'une pension personnelle - c'est le deuxième cas -, il peut se voir attribuer une partie de la pension d'isolé de son conjoint à concurrence de la moitié de la pension de marié que ce conjoint aurait pu obtenir s'il n'y avait pas eu séparation.

Les solutions retenues par l'article 74 sont parfois très durement ressenties par les conjoints, qui voient leur pension réduite du fait de la séparation.

Afin d'être un peu plus concret dans cette question technique, je prendrai un exemple. Un couple, dans lequel il y avait un revenu professionnel unique, se sépare après 35 ans de mariage. Au taux ménage, ce couple avait droit à une pension de 750 000 francs par an. En cas de divorce, l'ex-époux bénéficierait, au taux isolé, de 600 000 francs par an. Mais en cas de séparation seulement, le titulaire ne bénéficierait que de 375 000 francs, c'est-à-dire la moitié de la pension au taux ménage. Son ex-conjoint bénéficierait également de 375 000 francs. Donc, en réalité, le droit dérivé est appliqué au détriment du droit direct. Si la même personne était un invalide ou un chômeur, elle percevrait une allocation au taux ménage.

Cela revient à dire que le conjoint séparé qui a cotisé toute sa vie, qui a eu une carrière complète, percevra moins que le minimex. Cette situation me paraît anormale.

Je voudrais vous poser une question subsidiaire. Si, en outre, ce titulaire séparé paie une pension alimentaire pour ses enfants, il ne lui reste alors pratiquement plus rien pour vivre. Ne conviendrait-il pas, dans ce cas-là, de prévoir, comme dans d'autres secteurs de la sécurité sociale, le taux ménage pour le titulaire séparé qui paie une pension alimentaire car il contribue ainsi aux charges du ménage de son ex-conjoint ?

Jean-Marc Delizée

Cette règle de partage de la pension a été instaurée afin de garantir de façon automatique un niveau de revenu décent aux conjoints séparés tant que dure le mariage et compte tenu du devoir de secours et d'assistance que se doivent mutuellement les époux. A cet égard, je voudrais formuler deux remarques.

Tout d'abord, il me semble anormal qu'une part de la pension continue à être versée au conjoint séparé qui s'est remis en ménage avec une autre personne disposant de revenus. Là se pose la question du contrôle, bien entendu, qui doit toutefois se faire dans le respect de la dignité humaine.

Par ailleurs, le principe de l'individualisation des droits est battu en brèche puisque, dans un cas, le taux isolé n'est même pas attribué au titulaire de la pension et, dans l'autre, on ampute le montant de la pension d'isolé pour en attribuer une part à l'autre conjoint. La situation est d'autant plus choquante lorsque le conjoint titulaire de la pension peut prouver que la séparation de fait est due à la faute de l'autre conjoint ou lorsque le devoir de secours ne subsiste qu'à son profit parce qu'il a obtenu la séparation de corps.

Pour terminer, si on veut que la sécurité sociale reste un système de redistribution des ressources qui repose largement sur le principe de solidarité, il n'y a rien d'anormal à accorder un revenu décent à chacun, mais pour autant que cela ne porte pas préjudice au droit direct, c'est-à-dire au droit acquis par le travail. Dans tous les autres cas, lorsque le ménage prend fin, le retraité doit disposer de sa pension d'isolé parce qu'il l'a acquise personnellement, sur la base de son travail et de ses cotisations.

Monsieur le ministre, quel est votre philosophie par rapport à cette situation ? Pouvez-vous envisager de faire étudier ce problème ?

Le président : La parole est au ministre.

M. Frank Vandenbroucke, ministre : Monsieur le président, chers collègues, comme le fait remarquer l'honorable membre, l'article 74 de l'arrêté royal du 21 décembre 1967 portant règlement général du régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, a été instauré afin de garantir pendant toute la durée du mariage un niveau décent de revenus, compte tenu des obligations entre époux.

L'objectif qui a prévalu lors de l'élaboration de cette règle était de mettre sur pied un mécanisme automatique et immédiat d'octroi d'une pension sans l'intervention de la justice, au profit du conjoint séparé, présumé le plus démuné. C'était la philosophie de base. Ce n'est que si la

solution qui découle de l'application de cette règle s'avère inéquitable, comme dans les hypothèses évoquées par l'honorable membre, qu'il appartient au conjoint s'estimant lésé de s'adresser à la justice afin de faire rétablir ses droits.

La proposition de modification de l'article 74 précité, formulée par l'honorable membre, s'inspire quant à elle de la préoccupation de la sauvegarde des droits du titulaire de la pension, puisque celui-ci verrait en toute hypothèse sa pension préservée au taux d'isolé.

Selon cette même proposition, l'autre conjoint par contre, se verrait traité de manière moins favorable qu'actuellement, dans la mesure où la moitié de la pension de son conjoint au taux ménage ne serait plus prise en compte pour déterminer sa part de pension de conjoint séparé. Il devrait donc recourir à la justice s'il s'estime lésé.

Cette solution qui est plus axée sur le principe de l'individualisation des droits présente l'avantage de la neutralité sur le plan budgétaire. Elle peut, en tout état de cause, constituer une piste de réflexion en ce qui me concerne, dans le cadre de l'élaboration d'un système plus équitable en cas de séparation.

Cela est éventuellement envisageable dans un contexte général de révision fondamentale des pensions sur la base des droits individualisés.

Il faut peut-être inclure dans ce débat le revenu garanti aux personnes âgées. Il existe là aussi un problème très ponctuel mais très important concernant la situation des conjoints séparés. La modernisation du système du revenu garanti pourrait améliorer la protection résiduaire de ces personnes. Mais je voudrais d'abord en discuter, en commission, voir comment l'améliorer et réfléchir ensuite sur le système légal.

M. Delizée a fourni une réflexion intéressante et je ne manquerai pas de vous communiquer ultérieurement les modifications qui, selon moi, devraient intervenir à ce sujet. Je reste attentif à cette problématique.

Le président : La parole est à M. Jean-Marc Delizée.

M. Jean-Marc Delizée (PS) : Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse claire et précise, ainsi que pour l'ouverture faite en faveur de l'étude du problème et pour la recherche de solutions.

Je me rends bien compte que la question n'est pas simple et qu'il faut tenir compte de toutes les situations et des revenus de chacun. La loi est effectivement ancienne et il faut sans doute envisager une actualisation des textes.

Jean-Marc Delizée

Monsieur le ministre, vous avez indiqué une piste qui me paraît fort intéressante. Pour ma part, je me permettrai de vous faire ultérieurement l'une ou l'autre suggestion.

Je vous remercie de bien vouloir poursuivre, avec les membres de notre commission, le débat sur le sujet des droits dérivés qui, dans ce cas-ci, sont appliqués au détriment des droits directs des travailleurs.

Le président : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Question orale de M. Jean-Jacques Viseur au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les lits pédopsychiatriques à Bruxelles" (n° 436)

Mondelinge vraag van de heer Jean-Jacques Viseur aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de psychiatrische bedden bestemd voor kinderen in Brussel" (nr. 436)

Le président : La parole est à M. Jean-Jacques Viseur.

M. Jean-Jacques Viseur (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, vous savez à quel point la situation des services de pédopsychiatrie à Bruxelles est difficile : manque de lits, problèmes spécifiques de la psychiatrie des jeunes dans une grande ville, etc. Ce système a pour conséquence que la plupart des jeunes se retrouvent ainsi soit dans les services de psychiatrie pour adultes, ce qui est catastrophique sur le plan des soins qui leur sont dispensés, soit dans des services généraux où le danger provient du contact entre les jeunes en service de psychiatrie et les jeunes malades hospitalisés dans un service normal de pédiatrie.

C'est la raison pour laquelle, le 22 avril 1999, le Conseil des ministres a approuvé une proposition visant à permettre aux autorités compétentes bruxelloises d'élargir la capacité des services de pédopsychiatrie, en ouvrant 20 lits K pour l'hospitalisation jour/nuit et 30 lits k pour l'hospitalisation de jour uniquement.

Ces lits et places devaient être exclusivement réservés à la prise en charge et au traitement d'enfants jusqu'à l'âge de 14 ans.

Votre prédécesseur a adressé aux ministres bruxellois compétents et aux ministres compétents des gouvernements communautaires une lettre leur notifiant cette décision du Conseil des ministres de l'époque.

Monsieur le ministre, pouvez-vous indiquer la manière dont il sera procédé pour assurer la concertation entre les différentes autorités compétentes à Bruxelles, afin de répartir ces nouveaux lits pédopsychiatriques entre les institutions relevant du secteur bicommunautaire et celles relevant des communautés ?

Pouvez-vous aussi préciser quand vous prévoyez la réalisation de cette opération ? En avril 1999, il avait été signalé que la situation était réellement dramatique et exigeait une action extrêmement rapide. Nous sommes en novembre et, apparemment, rien n'a avancé.

Le problème est urgent et particulièrement difficile pour les institutions qui doivent malgré tout soigner les personnes concernées.

Le président : La parole est au ministre.

M. Frank Vandenbroucke, ministre : Monsieur le président, chers collègues, je commencerai par rappeler à l'honorable membre que la proposition visant à permettre aux autorités compétentes bruxelloises d'élargir la capacité des services pédopsychiatriques, bien qu'approuvée en Conseil des ministres sous la précédente législature, n'a pas fait l'objet de la part de l'ancien gouvernement d'une exécution juridique qui pourrait permettre d'accorder les 20 lits K jour/nuit et les 30 lits k de jour ainsi que la susdite proposition l'envisageait.

L'arrêté royal d'exécution de cette décision devrait à tout le moins s'intégrer dans l'opération, plus large, de reconversion des lits opérée actuellement dans le secteur hospitalier psychiatrique.

Outre cet aspect juridique, il y a lieu de signaler qu'il conviendra, pour pouvoir rencontrer la décision prise, de libérer un budget complémentaire permettant de couvrir les coûts résultant de la mise en exploitation de ces nouveaux lits.

Je mettrai tout en oeuvre, après étude et dans le contexte budgétaire actuel, pour trouver une solution visant à régler ce problème.

Je me permets enfin d'attirer l'attention de l'honorable membre sur le fait que la problématique des lits K n'est pas circonscrite aux seules difficultés rencontrées dans ce secteur par la Région de Bruxelles-Capitale.

Le président : La parole est à M. Jean-Jacques Viseur.

M. Jean-Jacques Viseur (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, il est vrai que la proposition n'a pas été exécutée juridiquement par un arrêté. Il n'en reste pas moins que Mme De Galan avait immédiatement notifié la décision. A mon avis, l'Etat est donc engagé par cette notification.

Il est vrai qu'un budget complémentaire doit être libéré mais je rappelle qu'il y a urgence. C'est d'ailleurs la raison pour laquelle la décision a été prise.

Jean-Jacques Viseur

Quant à la problématique des lits K, elle dépasse bien entendu la seule Région bruxelloise, mais je tiens à insister, s'il y a un endroit où il y a vraiment urgence, c'est dans la Région bruxelloise parce que la situation actuelle fait chaque jour des victimes parmi les jeunes concernés. Je ne peux donc qu'insister pour que la décision d'avril 1999 soit mise en oeuvre le plus rapidement possible.

Le **président** : L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Mondelinge vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu en aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen over "de looneisen van de non profit-sector" (nr. 469)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu)

Question orale de M. Luc Goutry à la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement et au ministre des Affaires sociales et des Pensions sur "les revendications salariales dans le secteur non marchand" (n° 469)

(La réponse sera donnée par la ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement)

De **voorzitter** : De heer Luc Goutry heeft het woord.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb een vraag in verband met de aangekondigde vakbondsactie van vrijdag 26 november in de non profit-sector.

De eisen van de non profit-sector vallen eigenlijk uiteen in twee delen. Er zijn eisen voor 1999 en 2000 en er is een pakket eisen voor 2001 en 2002. Bepaalde eisen zijn wel zeer fundamenteel. Ik denk aan een baremaverhoging, de einde loopbaanproblematiek, de 35-urige werkweek en het sociaal overleg. De eisen die worden gesteld voor de lopende periode tot en met 2000, worden gelanceerd onder de slogan gelijk loon voor gelijk werk. Het is juist dat de verloning in een aantal sectoren nog altijd lager is dan de verloning van vergelijkbare functies in de ziekenhuizen. Wat het ziekenhuispersoneel krijgt, wordt als norm aanvaard en de betrokkenen vragen zich af welke de reden is waarom, bijvoorbeeld, personeelsleden van verzorgingsinstellingen en revalidatiecentra minder worden betaald voor hetzelfde werk.

De welzijnssector in Vlaanderen wil dan weer op het niveau komen van de Vlaamse opvoedingsinstellingen. Het is eigenlijk een grote actie om op hetzelfde niveau te komen. Ik geef een paar voorbeelden. Een begeleider in een beschutte werkplaats verdient veel minder dan zijn collega in een tehuis of een dagcentrum, waar hij eigenlijk met dezelfde patiënten te maken heeft. De ene werknemer krijgt een toeslag voor zondagswerk en de andere niet. Bejaardenzorg zou men als minderwaardig kunnen bestempelen omdat men er minder voor betaald wordt. Dat zijn de ordewoorden voor volgende vrijdag.

Mevrouw de minister, wat is de houding van de regering met betrekking tot de gestelde eisen ? Beschikt men al over een plan, al dan niet gefaseerd, om aan de eisen van de sectoren een oplossing te bieden ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Magda Aelvoet** : Mijnheer de voorzitter, collega's, de eisenbundel van het Gemeenschappelijk Vakbondsfront van de particuliere non profit-sector slaat op verschillende elementen, waaronder looneisen.

In de federale gezondheidssectoren vragen de vakbonden dat de lonen tot het niveau van de ziekenhuizen worden opgetrokken.

De regering heeft voorrang gegeven aan de problematiek van de tewerkstelling in de non profit-sectoren en de vakbonden zelf dringen terecht aan op de noodzaak om het aantal tewerkgestelde personen te verhogen.

Wat het geheel van de eisenbundel van het vakbondsfront betreft, zijn op dit ogenblik gesprekken aan de gang. Ik kan u een tussentijdse stand van zaken geven.

Ten eerste, kan ik zeggen dat de regering één enkel antwoord zal geven.

Ten tweede, voordat wij een antwoord zullen geven - dit zal tijdig worden bekendgemaakt - moeten wij beschikken over de antwoorden van alle betrokken beleidsniveaus en overleg plegen met die verschillende niveaus. Op dit ogenblik verzamelen de bevoegde ministers alle nodige inlichtingen om een volledige evaluatie van de eisenbundels te kunnen opstellen.

In haar antwoord zal de regering niet ingaan op materies waarvoor de sociale partners integraal bevoegd zijn. De regering zal wel de nodige inspanningen leveren om het kader aan te passen als dit het paritair overleg kan vergemakkelijken. In de huidige stand van het dossier is het onmogelijk en zelfs onverantwoord een concreet antwoord te geven op de eisenbundel. Als de regering beslist op de looneisen van het vakbondsfront in te gaan, zal dit een meerjarenplan worden.

De **voorzitter** : De heer Luc Goutry heeft het woord.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp niet wat de minister bedoelt met de uitspraak dat de regering een antwoord zal geven.

Een belangrijk element uit de eisenbundel heeft betrekking op de nepstatuten. Ziekenhuizen en psychiatrische instellingen stellen heel wat IBF'ers te werk.

Mevrouw de minister, de regering zal zich moeten buigen over het dreigend personeelstekort. Het beleid staat onder druk. Ik vermoed dat het een moeilijke evenwichtsoefening wordt. Wat bedoelt u exact met een antwoord van de regering ?

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Magda Aelvoet** : Mijnheer de voorzitter, op dit ogenblik werken al de betrokken ministers aan de overlegfase. Bovendien zijn verschillende beleidsniveaus bevoegd. De regering zal met een antwoord naar buiten treden.

De heer **Luc Goutry** (CVP) : Bedoelt u al de regeringen ?

Minister **Magda Aelvoet** : Ik kan alleen namens de federale regering spreken. De federale regering zal eensgezind een standpunt innemen als de overlegfase is afgerond.

De **voorzitter** : Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Regeling van de werkzaamheden

Ordre des travaux

De **voorzitter** : De heer Patrick Lansens laat zich verontschuldigen; zijn mondelinge vraag nr. 440 werd reeds in plenaire vergadering gesteld.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.25 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 11.25 heures.*
